

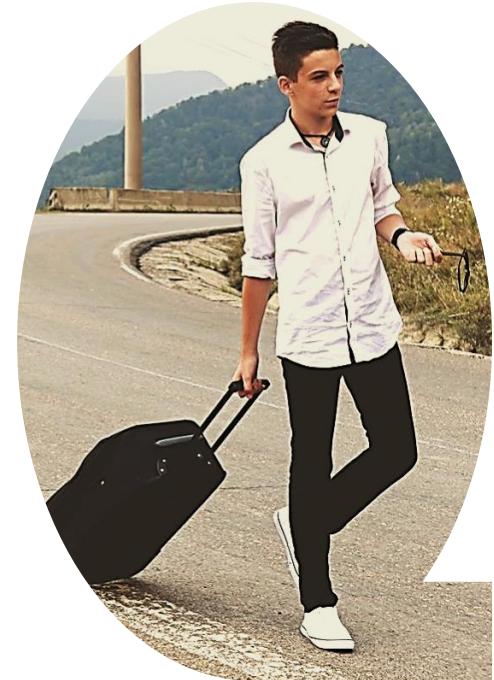

Petruț Dinu

What's Your Name?
Cum te cheamă?

Parallel Texts
English and Romanian

Edited by Lidia Vianu

Winner of the Poetry Competition 2017
Câștigător al concursului de poezie 2017

<http://editura.mtlc.ro>
The University of Bucharest. 2017

Monday 30 October 2017

Bucharest

Press Release.
Comunicat de presă.

Lidia Vianu Translates

Petruț Dinu

**What's Your Name?
Cum te cheamă?**

Parallel Texts. English and Romanian.

ISBN 978-606-760-126-8

Edited by Lidia Vianu

Un început de drum. Cu valiza în urma lui, în căutarea cărții următoare. Scriitor la 19 ani... Inutil să-l întrebi „Cine ești?” Probabil că, tot mergând aşa, cu bagajul, pe jos—cândva o să

A beginning. On foot, suitcase behind him, he walks towards his next book. Writer, at the age of 19... We must not ask, “Who are you?” Walking like this, he will probably find out—who he is—in the long run. His

afle. Deocamdată, întrebarea lui este: *Cum te cheamă?*

Avem o scurtă discuție. La telefon. Crede în inspirație. Eu nu. Dar e mic, la vîrsta lui încă mai primește cadouri. Sunt sigură că va veni vremea să-și scrie poezia de unul singur, cu mâinile goale, cu sufletul plin de cuvinte, mintea neștiind ce să aleagă și războindu-se cu fiecare literă. Ca un adevărat cruciat al limbajului.

Inspirăția nu ne găsește niciodată. Trebuie să ne căutăm singuri. Atunci când va avea certitudinea că s-a descoperit pe sine însuși, Petruț Dinu va fi poet cu adevărat. Și intuiesc că acest lucru chiar se va întâmpla.

Acum, la început de drum, când are în brațe mai mult har decât poate duce, atâtă i-urma: să nu se lase îmbătat de ce nu este, și să se lupte pentru ceea ce poate să fie. Bucuria unui scriitor nu stă în momentul succesului, ci în lungul drum al vorbelor către sens.

Felicitări câștigătorului premiului doi la concursul de poezie intitulat „Lidia Vianu

question, for the time being, is simply this: *What's your name?*

We have a brief conversation. On the phone. He believes in inspiration. I do not. But, young as he is, he still receives presents from grownups, of course. His time will come: he will learn how to write poetry with his bare hands, his soul flooded by words, his mind at a loss, struggling for every letter. He will be a true crusader of language, I am sure.

Inspiration cannot help us find ourselves. We must do that on our own. When he finds himself and knows it, Petruț Dinu will be a true poet—which I am sure will happen soon.

At the beginning of his trip, at a time when he is dragging behind him more talent than he can handle, all I can tell him is not to allow himself to be carried away by what is not yet there, but fight for what can be: fight for what he can become. A writer's true joy lies not in the brief moment of glory, but in the long way of words towards meaning.

Let us congratulate the winner of the second place in the poetry competition entitled “Lidia Vianu

Translates”, al cărui volum de poeme îl publicăm
astăzi.

Translates” – whose poems we are publishing today.

Lidia Vianu

Petruț Dinu

What's Your Name?
Cum te cheamă?

Parallel Texts
English and Romanian

Edited by Lidia Vianu

Winner of the Poetry Competition 2017
Câștigător al concursului de poezie 2017

C O N T E M P O R A R Y
L I T E R A T U R E P R E S S

<http://editura.mttlc.ro>
The University of Bucharest. 2017

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS

The online Publishing House of the University of Bucharest

Lidia Vianu
Director

C. George Săndulescu
Executive Advisor

Editura pentru studiul limbii engleze prin literatură

UNIVERSITATEA DIN
BUCUREȘTI
VIITUTE ET SAPIENTIA

INSTITUTUL
CULTURAL
ROMÂN

Uniunea Scriitorilor din România

BRITISH
COUNCIL

ISBN 978-606-760-126-8

© Petruț Dinu

© Lidia Vianu, for the English translation

Cover Design and overall Layout by
Lidia Vianu

Advisor for the series: Anne Stewart

Proofreader of the series: Irina Mihai

Logo: Ramona Tudor

Petruț Dinu won second prize in the poetry competition "Lidia Vianu Translates",
June 2017.

Contemporary Literature Press
Bucharest University
The Online Literature Publishing House
of the University of Bucharest

A Manual for the Advanced Study of
Finnegans Wake
in One Hundred and Thirty Volumes
Totalling 31,802 pages
by C. George Sandulescu and Lidia Vianu

CONTTEMPORARY
LITERATURE PRESS
<http://editura.mttlc.ro>

Director
Lidia Vianu

Executive Advisor
C. George Sandulescu

You can download our books for free,
including the full text of *Finnegans Wake*
line-numbered, at
<http://editura.mttlc.ro/>,
<http://sandulescu.perso.monaco.mc/>

Edited by Lidia Vianu

Petruț Dinu

What's Your Name?
Cum te cheamă?

Parallel Texts
English and Romanian

Winner of the Poetry Competition 2017
Câștigător al concursului de poezie 2017

Petruț Dinu

What's Your Name?
Cum te cheamă?

1

Table of Contents

Mihai	Michael	p. 3
Tata	Dad	p. 4
Singur	Alone	p. 5
Poate	Maybe	p. 7
Brațul care a chemat iarna	The arm that called winter to come	p. 10
Regret	Regret	p. 11
Revelare	Revelation	p. 13
Forma golului	The shape of the void	p. 14
În rest	Aside from that	p. 16
Acasă fără A	House – Home	p. 17
Către zdrobitorii de castele	To castle crushers	p. 19
Punct	The spot	p. 21
Acum	Now	p. 23
Clepsidra	The hourglass	p. 24
Telefonul fără fir	Chinese whispers	p. 25
Mărgele în jurul gleznei	Beads round your ankle	p. 26
Ferestre	Windows	p. 28
Ica	Ica	p. 29
Memento	Memento	p. 31

<http://editura.mtlc.ro>
The University of Bucharest. 2017

Petruț Dinu

What's Your Name?
Cum te cheamă?

2

Jertfa mânilor
Nufăr
Cum te cheamă?

The sacrifice of hands
Water lily
What's your name?

p. 32
p. 34
p. 36

Petruț Dinu

What's Your Name?
Cum te cheamă?

3

Mhai

nu am sărit niciodată de la zece metri în râu.
era mihai care făcea asta în fiecare zi de vară,
copiii de noi îl aplaudam, el zâmbea
și uita pentru o clipă de bătaia de seară.
mic, uimit, înfricoșat eram de saltul lui
atunci când priveam cum îl aruncă
cerul, cu un braț nevăzut, spre noi
ca pe o pasăre cu o aripă ruptă.
pe mihai l-a călcat o mașină,
mi-a spus mie bătrâna din drum,
lejeră cu o mână la gură și una la sân
„l-a prins sub roți, iar acum...”
privesc zidul înalt de piatră,
de pe care mihai sărea în fiecare zi de vară,
întrebându-mă dacă acum, în moarte,
îl mai aşteaptă cineva să-l bată spre seară.

Michael

I have never jumped ten metres into the river.
michael did that. on every summer day.
we were children. we applauded and he smiled and forgot
for a second the beating that awaited him every night.
as a little boy, I was afraid when I saw him jump.
I watched him as if the sky, like an unseen arm,
was throwing him towards us.
he was like a bird with one broken wing.
michael was run over by a car: an old woman told me
when I met her on the road, as though it was only a story,
one hand over her lips and the other on her breast
“he was caught under the wheels, and now...”
I look at the tall stone wall.
michael would jump from it on every summer day.
I wonder: now that he is dead,
is somebody still waiting to beat him every night.

Petruț Dinu

What's Your Name?
Cum te cheamă?

4

Tata

Tata-mi tăia unghiile până-n carne,
se înroșeau, mă ardeau și plângeam,
tata-mi tăia unghiile până-n carne,
ne priveam, tată, și tăceam.

Trebuie să crești, îmi spuneai,
dar la mine doar unghiile creșteau,
iar tu tăiai, mă dureai și nu te mai opreai,
unghiile mele albe cădeau în timp ce trăiau.

Unde ești acum, tată,
unghiile mele au crescut
și eu odată cu ele.

Unde ești să mă vezi
cum îmi promit de fiecare dată
că fiului meu, până la sânge,
nu-i voi tăia unghiile niciodată.

Dad

Dad used to cut my nails to the quick
they were raw and they burned and I wept
dad used to cut my nails to the quick
we stared eye to eye, dad, without a word.

You must grow up, you used to say
but all that was growing in my body were the nails
and you'd cut them off: it hurt to be your son, but you wouldn't stop
my white nails fell off before they had died.

Where are you now, dad
to see that my nails have grown again
and I have grown up, too, at last.
Where are you now to hear me
promising myself again and again
that I will never cut my son's
nails to the quick.

Petruț Dinu

What's Your Name?
Cum te cheamă?

5

Singur

Mă obsedează ochii tăi când îți pare rău
și e de ajuns să-ți ating clavicula
ca să-nțeleg că nu e nimic de înțeles.
Momentele frumoase au trecut,
iar acum îmi zdrobesc capul de podea,
și aud tremurul tălpiei tale
din ziua în care ai spus: plec.
Nu mă ridic.
Ascult ploaia cum îmi sapă în suflet,
cum îmi curăță pământul de pe mâini
și mă-ntreb
cine-ți apasă sânii rotunzi,
cine-ți strivește până la sânge gura,
cine-ți spune că e frumos să trăiești
dar nu crede în asta?
Când mi-au zis că nu pot ocroti
toți copiii străzii,
tu le citeai Alice în Țara Orfanilor.
Le-ai spus că nu e nevoie să cânte pentru bani,

Alone

When you harbour regret in your eyes, they haunt me
and then I touch your collarbone
and understand that there is nothing to understand after all.
The good times are over,
all I can do now is bang my head on the floor
listen to the wood trembling under your soles
the day you said: I'm leaving.
I stay in there
listening to the rain that digs into my soul
and cleans my hands of clay
and I do not know:
who cups your round breasts now,
who bites your lips till they bleed,
who tells you that life is beautiful
and yet does not, himself, believe so?
When they told me I couldn't save them,
all the children in the streets,
you'd read to them—Alice in Orphanland.
You told them one need not sing for money,

Petruț Dinu

What's Your Name?
Cum te cheamă?

6

că nu poți vinde arta,
că doar oamenii se vând între ei
iar Alina, cea mai mare,
plânghea că Alice nu ajunge la cheie.
Talpa ta mi-ar spune că ești singură și tu,
dar ascultă tăcută ploaia...

because art wasn't for sale,
only humans sold themselves for a song.
The oldest, Alina,
cried because Alice wasn't tall enough to reach the key.
Your sole could tell me you are lonely, too,
but your is busy with the rain.

Poate

În toamna întâmplărilor
care mor săgetate pe străzi,
văd doar blocuri gri cum se-nalță –
giganți de beton.
Au ochi mulți, pe care neuronii lor îi închid
când se trag draperiile pentru o sinapsă.
Plouă peste capetele lor pătrate
de blocuri pătrate care înghit
prin uși oameni pătrați.
Sunt scoși în serie din fabrică,
setați cu cheia înfiptă în ceafă
pentru a mai face un pas.
Lumea de azi e un bloc pătrat,
de beton, rece și sfărâmat
în care nu mai locuiește nimeni
cu adevărat și pe care îl vizităm
post-mortem din când în când...
Tristețea mea e câinele plouat
din curtea liceului,

Maybe

This autumn all events
are dying, pierce, on the streets.
I watch the tall grey blocks of flats –
giants with bodies of concrete.
They have numberless eyes, all closed by their neurons
when the curtains are drawn in expectation of a synapse.
It's raining over the square tops
of these square blocks whose doors
swallow square people,
people assembled on a conveyor belt,
with a key in the back of their head,
to make them take another step.
This world of ours is a square block,
a concrete block, cold and dilapidated.
Nobody real lives in it.
We visit it from time to time,
post-mortem...
That drenched dog in the high school grounds
is my sadness.

care privește cu capul plecat
doar pământul cu o secundă
înaintea strivirii.

Ploaia e doar o expresie
a lucrurilor care plâng
dintr-o zdruncinare a mentalului.

Ploaia e atunci (poate) doar frământarea
unei conștiințe universale,
un Dumnezeu care ne roagă
să-nțelegem că nu ne cere nimic,
dar ne aşteaptă întru tot.

Filosofia aceasta a filosofiei
a rămas doar o ondulație a unui gând
care se zbate, dar nu se pierde niciodată,
o oglindire a unor oameni devenind oameni.
Ne e frig și foame, suntem disperați
de ecoul propriei indiferențe,
și aroganța asta neagră de a crede
că suntem centrul universului
ne arde ca acidul sulfuric
și nu putem face altceva
decât să cerșim un moment de liniște,

Head bent, it stares at the tarmac
for one second before
it's crushed.

Rain is the image
of all things that weep
while the mind is being shattered.

Rain is, then, (or isn't it)
the anxiety of a universal consciousness.
God begs us
to understand that he expects nothing from us.
He welcomes us. No matter what.

This philosophy of philosophy
is a wave, an afterthought
that struggles and never dies,
a reflection of creatures becoming human.
We are cold and we are hungry and the echo
of our own indifference brings despair.

In our dark arrogance, we believe
we are the centre of the universe.
This belief burns like sulphuric acid,
and all we can do is
beg for a moment's peace,

care nu mai depinde în întregime de noi.
 De-am putea înghiți toamna aceasta cu totul!
 (Poate) n-am mai fi atât de flămânci
 cum ne recunoaștem dintotdeauna –
 după intensitatea poftelor de carne.
 Este o lege nescrisă a durerii de a exista,
 pe care o găsești în modul de a merge
 al oamenilor.
 Așa plâng ei, prin mers și din mers.
 Ne ascundem în vizuinile construite de alții
 și asta ne face să credem că suntem în siguranță.
 E doar un altfel de a spune că am obosit.
 Tot ce ne-a mai rămas este să căutăm
 lumina din care ne tragem
 ca o ploaie dintr-un cer îndepărtat...
 după care Tânjim și poate l-am uitat.

despite that this is beyond our reach.
 If only we could engulf this autumn—all of it!
 It might quench our thirst,
 our carnal desire—which defines us.
 We have always known this.
 In the human gait
 can be read the unwritten law
 that life must hurt.
 To be human is to weep at every step, yet keep on walking.
 We hide in dens others have built for us
 and we feel safe in there.
 How tired we've become.
 The only way out is to find
 the light from which we have fallen
 as rain falls from a distant sky...
 a sky we long for, and yet sometimes forget.

Brațul care a chemat iarna

Se luminează o fereastră în mine.
Întind mâna care strălucește
asemenea brațului de marmură
pe care l-a pierdut
Venus din Milo.
Un fulg mi se topește în palmă
și nu mai știu sigur
cine în cine se stinge.
Simt iarna aceasta atât de rece...
O las să ningă prin mine în mine,
îi las cerul alb ca părul bunicii
înainte să moară
să se deschidă
și mă întreb dacă Dumnezeu
a cunoscut vreodată
zăpada.

The arm that called winter to come

A window lights up inside me.
I stretch out a hand that shines
like a marble arm
that was lost
to Venus of Milo.
A flake of snow melts in my palm
and I find myself wondering
who dies and because of whom.
I sense the unbearable cold of this winter...
I let the snow in through my skin to grow inside.
The sky, hoary like grandmother's hair
before she passed on,
opens up
and I can't help wondering if God
has ever experienced
snow.

Petruț Dinu

What's Your Name?
Cum te cheamă?

11

Regret

Suntem oameni și greșim,
dar regretul nu cunoaște această lege.
Durerea nu iartă.
Mizeria ne rupe oasele,
ne frământă ca mama
aluatul gogoșilor.
Nu-mi pot desface trăirile,
iar fata frumoasă care îi se dăruiește
te duce cu gândul doar la regret.
Mă-ntreb de ce suntem aici
și mai ales cu cine.
E o urmă dulce în durere,
o ispită ca miroslul
de cărți vechi pentru
un om lihnit de lectură.
Viața secolului XXI
nu-i este de ajuns
și moare pe dinăuntru
ca o Madame Bovary

Regret

Errare humanum est,
but regret doesn't know this.
Pain is unforgiving.
Misery breaks our bones
and kneads us like a mother's hands
preparing dough.
I can't separate experiences.
The beautiful girl who gives herself to you
is inseparable from the anticipation of regret.
I wonder why we are here
and especially who is with us.
There is sweetness in suffering,
it entices us just as the odour
of old books draws
a man starved of reading.
Life in the 21st Century
cannot feed him enough
so he dies inside
like Madame Bovary –

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mtlc.ro>
The University of Bucharest. 2017

Petruț Dinu

What's Your Name?
Cum te cheamă?

12

și poate nu există
tragedie mai mare.

and there is no
worse tragedy.

Petruț Dinu

What's Your Name?
Cum te cheamă?

13

Revelare

Eu nu mă rog cu multe cuvinte,
nu-mi spulber glasul vorbind,
nu-mi arunc mintea într-un colț,
să stea singură și cuminte.

Eu îl cunosc pe Dumnezeu prin lume,
căci toate sunt o umbră pe chipul Lui,
care în loc să-L facă nevăzut,
îl scot și mai mult la lumină.

Revelation

I do not use many words when I pray,
I do not waste my voice in speech,
I do not compel my mind
to sit quiet, alone in a corner.

I know God through people.
Whatever exists is one more shadow on his face,
but the shade does not hide him:
it gives him yet more light.

Forma golului

Vreau o seară normală
fără griji, fără aşteptări.
În bucătăria unde mama
a făcut mâncare.
Aragazul, frigiderul sunt închise
suntem în siguranță
nu explodăm
nu înghețăm,
doar aşteptăm
ca viscolul
să ne încâlzească,
să ne confirme că trăim,
azi nu ieșim din casă.
Nopțile cu Harry Potter,
când magia părea
că se desprinde din noi,
zburam pe coastele celuilalt
ca pe niște mături.
Fiecare avea în el un gol

The shape of the void

I want an ordinary evening
without worries, without expectations.
In the kitchen
where mother has been cooking.
The stove, the fridge, are off
so we are safe,
we won't explode,
we won't freeze to death,
we are merely waiting
for a blizzard
to warm us up,
to give us the certainty that we are alive.
No going out today.
Those Harry Potter nights,
we breathed magic
in and out,
we flew on each other's ribs,
like witches on their brooms.
Inside each of us there was a void

Petruț Dinu

What's Your Name?
Cum te cheamă?

15

cu forma celuilalt.

Ningea peste străzi,
zăpada ne mângâia
ca pe niște îngeri,
căutându-ne aripile
crescute din spate
ca două ramuri zvâcnite
din trunchi.

Tăceam

și speram.

Cel-cărui-a-nu-i-rostim-numele
nu este atât de rău
pe cât credeam.

that took the other's shape.

It snowed outside,
the snow stroked us,
we were angels
looking for the wings
that had sprouted from our backs
bursting out
like two branches.
We were silent
and hopeful.
He-who-must-not-be-named
can't be as evil
as I'd thought.

În rest

Tu nu mai știi zilele
când noaptea se rugă să ne găsească
amândoi,
nu știam că este un lucru rău
când m-ai rugat să mă aplec și să te sărut,
dar eu doar mâinile tăi le sărutam,
în rest nu simteam nimic,
doar recunoștință poate,
uneori aveam impresia că puteai fi oricine
și să ar fi simțit la fel,
mie începuse să mi se-nchidă părul
la culoare, iar tăie
tăi se deschideau ochii când ai plecat...
N-am știut că o să mă doară.
Câteva așternuturi aruncate într-un colț
sunt singurele care se mai roagă
pentru noi.

Aside from that

Don't you remember those days
when night prayed to find us
together.
It seemed pretty harmless
when you asked me to bend and kiss you.
I only kissed your hands.
Aside from that there was nothing,
I just felt gratitude – maybe.
I saw no difference between you
and everybody else.
My hair had begun to darken,
and your eyes grew wider
when you left...
I never expected pain.
The sheets forgotten in some corner of the room
are the only ones who still pray
for us.

Petruț Dinu

What's Your Name?
Cum te cheamă?

17

Acasă fără A

Nu mai este nimeni aici
să miroasă florile neudate de timp,
să plimbe cerceii din cireșe văratice
de la urechi, pe obraji, spre gură,
ori să mângâie zilele
ce-au murit în lipsa ta.

Nu mai citește nimeni cărțile
de la epilog spre întâia pagină,
nici nu mai bea cafea amară
cu aromă de inimi frânte sub tălpi
și cu siguranță nu mai vorbește nimeni
cu firele de iarba crescute
cu vârfurile în pământ.

Vino înapoi, dar nu uita
să iei amintirile în geantă
lângă farduri și cărți de buzunar.
Sau mai bine lasă-le pe toate în sertar.

House – home

There's nobody left here
to smell the flowers time has forgotten to water,
to stroke with early sweet cherries
ears, cheeks and mouth,
or comfort the days
killed by your absence.

There's nobody left here to read a book
from epilogue to page one,
to drink bitter coffee
with a fragrance of hearts broken underfoot,
and nobody knows how to talk
to blades of grass whose tips
are growing into the ground.

Come back, and bring along
our memories in your purse
with make-up and pocketbooks.
But, no. Better leave them all in a drawer.

Petruț Dinu

What's Your Name?
Cum te cheamă?

18

Vino doar!
Cu tine.

Just...!
come.

Către zdrobitorii de castele

Nu arătați cu degetul poetii!
N-au ei vină că s-au născut diferit.
Nu-i numiți ciudați, încuiatați!
Ei sunt doar singuri... și speriați.
Tremură-n pijamalele lor de copii
cu Donald Duck și Bugs Bunny,
căutându-i în zadar însirați pe podea,
pe cei care i-au părăsit odată cu anii.
O să adun toti Petrii din mine
să-mi fie pietre sub castel:
Petru cel curios căzut de pe zid,
Petru închis în coșmaruri,
Petru care citea pe capra rece din fier,
iar cuvintele îi despicau mintea
ca un topor ascuțit și greu.
Petru care-și izbea până la sânge fruntea de ușă,
Petru care a întrebat un animal cât un pumn
dacă e trist și el că bunica a murit
și Pingo părea sfâșiată,

To castle crushers

Do not point at poets!
It's not their fault that they are different.
Do not call them odd, obtuse!
They are merely lonely ... and scared.
They shake in their Bugs Bunny pyjamas,
their Donald Ducks,
and they search their floor in vain
while looking for those who have left them over the years.
I will put together all the Peters inside myself,
I will make them cornerstones of my castle:
Peter the curious, who fell off the wall,
Peter the boy with nightmares,
Peter who used to read seated on the cold metal
vaulting horse, while words split his mind
like a sharp heavy axe.
Peter who banged his head on the door till it bled.
Peter who asked a creature the size of his hand
if it was sad, too, because grandma had died,
and Pingo looked heart-broken,

iar Petru n-a mai spus nimic.
 Lăsați-mă să-mi fiu propriul castel!
 Să mă înconjur cu șanțuri de apă,
 în care crocodili și lebede trăiesc împreună,
 iar cerbii și ciutele vin și se-adapă.
 Lăsați-mi apele să se tulbure între ele,
 și singure să se limpezească apoi,
 nu atacați, nu dărâmați!
 În zadar aşteptați
 să fug din castel
 și să-l ocupați.

Construiți-vă mai bine
 propriul castel lângă mine,
 reconstruiți-vă fără încetare
 până la ultima suflare.
 Nu zdrobiți castele!
 Construiți, construiți!

so Peter fell silent.
 I want to be my own castle!
 I will build moats all around,
 crocodiles and swans will live there together,
 stags and hind will come to drink.
 The water will turn muddy
 and become clear in turns,
 do not interfere,
 do not attack, do not crush!
 Do not wait for me
 to forsake my castle
 so that you can take hold of it.

Build your own castle
 next to mine,
 rebuild yourselves over and over again
 till the very end.
 Do not crush castles!
 Build, build!

Petruț Dinu

What's Your Name?
Cum te cheamă?

21

Punct

în centrul pieptului,
la intersecția liniilor
care formează o cruce,
acolo îndrăznesc,
cu teamă să cred,
să cred...
că se află sufletul.

tu nu simți
când ne ținem strâns,
prea strâns
îmbrătișati,
cum în piepturi
arde o flacără?

îți reamintești
cum se ating degetele
când te încini?

The spot

the spot in the centre of our breast,
where the lines that make
a cross intersect,
seems to me
to be,
it scares me to say it,
the home of the soul.

don't you feel
when we are tightly
too tightly
embraced,
that a flame
is burning there?

when fingers
lock together
while crossing yourself

Petruț Dinu

What's Your Name?
Cum te cheamă?

22

de parcă ai ține
un punct
să nu cadă.

they seem to prevent
that spot
from falling.

Petruț Dinu

What's Your Name?
Cum te cheamă?

23

Acum

nu îmi mai lipesc fruntea de parchetul rece
doar ca să întorc lumea cu susul în jos,
nu mai sărut icoane
doar ca să mă prindă cineva de mâna,
nu-mi mai las sufletul să urle,
nu mă mai las să mor în timp ce trăiesc
și nici pe tine nu te mai aştept
să mă vrei.

Acum,
îmi scot capul pe fereastra
de la etajul trei
inspir aerul rece al orașului
și aleg să...

Now

I no longer press my forehead to the cold wooden floor
hoping to turn the world upside down,
I no longer kiss icons
hoping a hand will hold mine,
stop my soul from howling,
I no longer allow myself to die
while I'm still alive
and I no longer wait for you
to want me.

Now,
I lean out from my window
on the third floor.
I take in the cold air of this town
and I choose to...

Petruț Dinu

What's Your Name?
Cum te cheamă?

24

Clepsidra

o fetiță cu bucle blonde
privește o clepsidră,
întorcând-o mereu,
de sus în jos,
de jos în sus,
ca nu cumva
să se strângă
tot nisipul
într-o singură
parte.

un bătrân o întreabă
ce vârstă are,
dar ea se preface
că nu-l aude.
este preocupată
să se joace
de-a Dumnezeu.

The hourglass

a girl with curly fair hair
is watching an hourglass,
while turning it
upside down
again and again,
in case the sand
should gather
all of it
at only one
end.

an old man asks
how old she is,
but she pretends
not to hear.
she is too busy
playing
God.

Petruț Dinu

What's Your Name?
Cum te cheamă?

25

Telefonul fără fir

Când suntem mici
învățăm
să jucăm
telefonul
fără fir,
ca mai apoi
să-l continuăm
toată viața.

Chinese whispers

When very young
we learn
to play
Chinese
whispers,
and later on
we play it
all our lives.

Petruț Dinu

What's Your Name?
Cum te cheamă?

26

Mărgele în jurul gleznei

Pentru I.I.

Ești actriță,
te cunosc
din vremurile
în care cerurile
se franjurau în origami.

Mă eliberezi
de amintirea zilei
când m-au zidit de viu
într-un copac.

Intuiesc în tine
fiecare vers din precedentul.
Dumnezeu caută într-o privire
o rimă potrivită pentru numele tău.

Porți brătară cu mărgele în jurul gleznei.
Adaugi câte o bilă pentru fiecare suflet frânt.

Beads round your ankle

For I.I.

You're an actress,
I've known you
since those days
when the sky folded
like origami.

You free me
from the memory of the day
they built me alive
into a tree.

Every line in you
leads to the next.
and God's eyes searching
for rhymes for your name.

You're wearing a bracelet around your ankle.
Each new broken soul is one more bead.

Petruț Dinu

What's Your Name?
Cum te cheamă?

27

O să porti colier în curând.

You will soon be wearing a necklace.

Petruț Dinu

What's Your Name?
Cum te cheamă?

28

Ferestre

E ger pe culoarul trenului.

Urechea mea lipită
de peretele despărțitor
dintre cele două vagoane.

Mesajul tău de la 3:00 a.m.
încheiat cu trei puncte de suspensie
și-o pauză în care am fi putut locui
amândoi.

În trenul acesta,
privirile ferestrelor mele
te întâlnesc doar atunci
când șinele se curbează spre cer.

Windows

It's freezing cold in the train corridor.

My ear is pressed
against the separating wall
between two carriages.

Your message at 3:00 a.m.
ended in three dots
and a break we could live in,
both of us.

On this train,
from my window
I can see you only when
the rails curve towards heaven.

Ica

pentru cea care poartă numele mamei

nu a mai tăcut nimeni de ieri, Ica,
nimeni nu mi-a mai desenat
arborele genealogic în podul palmei.
nu mi-a mai zis nimeni că străbunica,
orfană la 6 ani, văduvă la 60, moartă la 92,
încă se mai simțea Tânără
după 9 decenii.

bunica încă își mai rotește inelul
decupat dintr-o monedă comunistă
cu care puteai cumpăra un sfert de pâine din vatră,
pe care doar copiii ajungeau să o mănânce.

tata nu mai cântă la vioară cu aceeași mâna,
ca în verile când te prindeai cu brațele
de grătiile unui pătuț scorojit,
iar asta era doar începutul unei vieți de prizonier.

Ica

for she who bears my mother's name

since yesterday, nobody has kept silent, ica,
nobody has drawn
my family tree in the palm of my hand.
nobody has told me again that my great-grandmother,
an orphan at six, a widow at sixty, dead at 92,
still felt young,
after nine decades of life.

my grandmother still turns around her finger
the ring made from a communist coin
that could once buy a quarter of a loaf of hearth bread,
which was saved for the children only.

dad no longer plays the violin with the same hand
as in those summers when you clasped
the bars of an old child's bed,
that being only the beginning of a prisoner's life.

tu ești cea care îi ține pe toți cei din groapă în viață,
atunci când deschizi cutia simplă, lăcuită, maro,
în care fotografia alb-negru,
cu un bătrân în cămașă murdară de praf de pușcă
îți ajunge la piept și îți spui:
poate că nu ei au plecat de lângă noi, Ica,
iar lumea asta în care trăim,
e doar un fel de călătorie ciudată
iar acasă ajungem doar când murim.

it is you, ica, who's keeping alive the dead in the grave,
you open the simple, brown varnished box
inside which the black and white photo
of an old man in a shirt besmeared with gunpowder
reaches your breast, and tell yourself:
maybe they never left us, ica,
maybe this world of ours
is just an incomprehensible journey,
and death is the home we return to.

Petruț Dinu

What's Your Name?
Cum te cheamă?

31

Memento

Îți amintești
cum îmi creșteau copaci din palme,
dar tot nu erau de ajuns ca să te ascunzi?
De mine?

Memento

Can you remember
that, however many trees grew out of my palms,
you could never really hide behind them?
From me?

Jertfa mâinilor

liniștea unei urechi lipite de carte,
muzica dinăuntrul ei,
vocea unui autor
pe care îl cunoști dintotdeauna,
de când vă dădeați amândoi
în leagănul din grădina înstelată,
iar el îți spunea:
aceasta este ideea mea,
care trăiește ca să te afli,
acesta este cuvântul meu,
care se scurge pentru
ierarea ezitării.

cuvintele mustesc,
din ele ieșe vin
roșu, dulce, parfumat,
se scurge pe foi albe
și pe încheieturi.

The sacrifice of hands

a silent ear glued to a book,
the music inside,
the voice of an author
whom you have known forever,
since you were swinging together in the starry garden,
and he was saying:
this is my idea,
it has come to life so that you can find yourself,
these are my words,
they flow
so that hesitation
can be forgotten.

from the trickle of words
comes wine,
red, sweet, fragrant
flowing onto white sheets,
onto wrists.

Petruț Dinu

What's Your Name?
Cum te cheamă?

33

pleci cu vinul
curgându-ți pe mâini
la plimbare,
iar în cale îți ies
alcoolici în recuperare.

sentimentul că vei muri de Tânăr
și tot ce-ți va rămâne
sunt cuvintele și momentele
când le-ai oferit celorlalți
să bea din cupa mâinilor tale.

as you go for a walk
the wine still trickling
down your fingers,
alcoholics pass you by
seeking recovery.

and there's this feeling that you'll die young
and leave behind only
those words and moments
when you offered your hands
for others to drink from.

Petruț Dinu

What's Your Name?
Cum te cheamă?

34

Nufăr

Atât te rog,
să-ți lași
toate hainele pe tine
așa cum ai ține îmbrăcat
un copil care se plângă
de frig.

Să nu-ți vadă
nimeni vreodată
semnul din naștere
de pe coapsă,
nufăr alb.

Doar eu,
întotdeauna eu,
în același loc eu
să mă bucur
de mireasma
albului din tine.

Water lily

All I'm asking you
is to keep
all your clothes on
be like a child
who must stay dressed
or else he'll cry because of the cold.

Let no one
ever see
the birthmark
on your thigh,
the white lily.

Just me:
always me,
always at the same place,
always enjoying
the fragrance
of your whiteness.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>
The University of Bucharest. 2017

Petruț Dinu

What's Your Name?
Cum te cheamă?

35

Lasă nufărul
să strălucească
în dormitorul
întunecat
ca o veioză
pe care o aprind
copiii din noi
ca să nu le mai fie
teamă.

Nufărul
nu suportă
altă lumină
în afară
de mine.

Let the water lily
shine
in the dark
bedroom
like a night lamp
the children
inside us
turn on
to chase fear away.

This water lily
cannot bear
more light
than
mine.

Petruț Dinu

What's Your Name?
Cum te cheamă?

36

Cum te cheamă?

nu-i ușor să iubești un poet
pentru că el se oferă
cu totul.

doar pe tine nu te compară.
tu ești păcatul lui,
el iertarea ta.
se dezbracă până la piele
de haine și prejudecăți,
se plimbă gol
prin adevăr, prin dormitor.

nu-i ușor să iubești un poet
pentru că nu poți să vreodată
dacă în ochii lui ești doar un vers
ori o dragoste adevărată.

What's your name?

it's not easy to love a poet
because he gives
all of himself.

you are his sin,
he is your forgiveness,
and he takes you for what you are.
he takes off everything,
clothes and prejudices,
he walks across truth and bedrooms
stark naked.

it's not at all easy to love a poet
because there is no knowing
whether to him you are just a line
or the one and only.

Petruț Dinu

What's Your Name?
Cum te cheamă?

37

<http://editura.mttlc.ro>
The University of Bucharest. 2017

Petruț Dinu

What's Your Name?
Cum te cheamă?

38

SOCIEȚATEA MUZICALĂ

Petruț Dinu

What's Your Name?
Cum te cheamă?

39

Contemporary Literature Press

Bucharest University
The Online Literature Publishing House
of the University of Bucharest

A Manual for the Advanced Study of *Finnegans Wake* in One Hundred and Thirty Volumes

Totalling 31,802 pages

by C. George Sandulescu and Lidia Vianu

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

You can download our books for free,
including the full text of *Finnegans Wake* line-numbered, at
<http://editura.mttlc.ro/>, <http://sandulescu.perso.monaco.mc/>

Director
Lidia Vianu

Executive Advisor
C. George Sandulescu

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

<http://editura.mttlc.ro>

The University of Bucharest. 2017